Dosarul nr.1-216/2025; 1-25076597-51-1-30052025

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

17 februarie 2026
mun.Ungheni
Judecătoria Ungheni,
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, Judecător Anatolie RUSU
Grefier Maria VOVC
Cu participarea:
Acuzatorului de stat, procurorul Marcel GRIȚUNIC
Apărătorului inculpatului, avocatul Doina GUȚANU
În prezența:
Inculpatului Mihail URSU

a judecat în şedinţă publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Mihail URSU, a.n.*****, IDNP: *****, domiciliat în *****, studii medii icnomplete, anterior condamnat: - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 04.03.2025 în temeiul art.201[1] alin.(1) lit.a), 320[1], 320[1], 320[1], 320[1] Cod penal la o pedeapsă sub formă de 2 ani 6 luni închisoare, potrivit art.90 alin.(1) Cod penal pedeapsa se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani cu obligarea de a presta 100 ore MNFC; - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 11.06.2025 în temeiul art.320[1] Cod penal la o pedeapsă sub formă de 1 an închisoare, potrivit art.84 alin.(4) Cod penal s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de 3 ani închisoare, moldovan, cetățean al Republicii Moldova, *de săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art.320[1], 320[1] și 320[1] Cod penal*.

Date cu referire la cauza penală şi examinarea acesteia:

Cauza penală a fost judecată în ordinea procedurii simplificate, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în perioada din 04.06.2025 până la data de 17.02.2026, cu respectarea procedurii de citare legală;

Acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura Ungheni, Marcel Grițunic, în dezbateri judiciare, a pledat pentru recunoaşterea inculpatului, **Mihail URSU,** vinovat de comiterea infracţiunilor prevăzute de art.320[1], 320[1] și 320[1] Cod penal, și să fie aplicată pedepsa după cum urmează:

- în baza art.320[1] Cod penal – 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.320[1] Cod penal - 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.320[1] Cod penal - 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.84 Cod penal, de stabilit pedeapsa sub formă de 1 an 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Potrivit art.84 alin.(4) Cod penal de stabilit pedeapsa definitivă sub formă de 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar

de tip semiînchis. În termenul pedepsei de computat perioada aflării lui Mihail Ursu în stare de reținere. De aplicat măsura preventivă, arestul preventiv;

Apărătorul inculpatului, avocatul Doina Guțanu, în dezbateri judiciare, a pledat pentru stabilirea inculpatului a unei pedepse minime prevăzute de legea penală;

Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părţi, cercetat în şedinţa de judecată, instanţa de judecată

constată:

Situaţia de fapt reţinută de instanţă

1. **Mihail URSU** la data de 16.04.2025 ora 20.13, urmărind scopul încălcării ordonanței de protecție din 09.04.2025, emisă de Judecătoria Ungheni, în favoarea victimelor violenței în familie, Ursu Tamara și Ursu Mihaela, domiciliate *****, potrivit căreia Ursu Mihail avea obligația de a părăsi locuința comună, de a sta departe de locul aflării victimelor, la o distanță ce i-ar asigura securitate, excluzând orice contact vizual cu acestea, inclusiv telefonic sau prin corespondență, intenționat s-a deplasat la domiciliul victimelor violenței în familie, Ursu Tamara și Ursu Mihaela, amplasat în *****, a intrat în contact vizual cu victima, Ursu Tamara.
2. Tot **Mihail URSU** la data de 10.05.2025 ora 20.00, urmărind scopul încălcării ordonanței de protecție din 09.04.2025, emisă de Judecătoria Ungheni, în favoarea victimelor violenței în familie, Ursu Tamara și Ursu Mihaela, domiciliate *****, potrivit căreia Ursu Mihail avea obligația de a părăsi locuința comună, de a sta departe de locul aflării victimelor, la o distanță ce i-ar asigura securitate, excluzând orice contact vizual cu acestea, inclusiv telefonic sau prin corespondență, intenționat s-a deplasat la domiciliul victimelor violenței în familie, Ursu Tamara și Ursu Mihaela, amplasat în *****, a intrat în contact vizual cu victima, Ursu Tamara.
3. Tot **Mihail URSU** la data de 11.05.2025 ora 21.47, urmărind scopul încălcării ordonanței de protecție din 09.04.2025, emisă de Judecătoria Ungheni, în favoarea victimelor violenței în familie, Ursu Tamara și Ursu Mihaela, domiciliate *****, potrivit căreia Ursu Mihail avea obligația de a părăsi locuința comună, de a sta departe de locul aflării victimelor, la o distanță ce i-ar asigura securitate, excluzând orice contact vizual cu acestea, inclusiv telefonic sau prin corespondență, intenționat s-a deplasat la domiciliul victimelor violenței în familie, Ursu Tamara și Ursu Mihaela, amplasat în *****, a intrat în contact vizual cu victima, Ursu Tamara.
4. În şedinţa de judecată, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul, **Mihail URSU**, fiind asistat de apărătorul, Doina Guțanu, a înaintat instanţei cererea prin care şi-a recunoscut total şi necondiţionat vina şi faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi şi solicitând ca, în conformitate cu prevederile art.364^1 Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.
5. Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanţa de judecată a analizat materialele dosarului penal şi a constatat că faptele incriminate există, constituie infracţiuni, au fost săvârşite de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea drepturilor procedurale şi fără lezarea libertăţilor fundamentale ale inculpatului.
6. De asemenea, instanţa a verificat autenticitatea declaraţiei de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art.364^1 Cod de procedură penală şi a stabilit că aceasta a fost înaintată

în cunoştinţă de cauză, cu întrunirea condiţiilor cerute, inculpatului fiindu-i explicate consecinţele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.

7. În asemenea condiţii, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală.
8. Inculpatul, **Mihail URSU**, fiind audiat în şedinţa de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzaţiei formulate în rechizitoriu, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăţia şi a declarat aceleaşi fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.
9. Aşa, inculpatul a relatat instanţei că se căiește de cele comise și recunoaște vina integral. A solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.
10. Apărătorul și procurorul cu cererea înaintată de către inculpat, referitor la judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost de acord, solicitând admiterea acesteia.
11. Analizând declaraţiile inculpatului depuse în şedinţa de judecată, în raport cu cele date în cursul urmăririi penale, instanţa le reţine ca fiind în concordanţă cu circumstanţele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice şi convingătoare.
12. Faptele reţinute în sarcina inculpatului sunt confirmate şi prin materialul probator administrat în cauza penală, şi anume:
    - **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Ursu Tamara**, care a comunicat că locuia în ***** împreună cu fiica sa Ursu Mihaela. De aproximatv 13 ani era împreună cu soțul Ursu Mihail. În ultima periodă de timp acesta a început să facă abuz de băuturi alcoolice și devenea tot mai agresiv cu ea numind-o cu diferite cuvinte și expresii necenzurate, din acest motiv s-a adresat la poliție. Astfel, la data de 09.04.2025 în urma unei hotărâri de judecată a Judecătoriei Ungheni în privința soțului său a fost emisă o ordonanță de protecție. Tot la data de 09.04.2025 soțului său i-au fost instalată brățară de monitorizare electronică. La data de 16.04.2025 jurul orelor 20:13 în timp ce se deplasa spre domiciliul său, a auzit sunete de la dispozitivul de monitorizare electronică. Astfel, a telefonat-o pe polițista de sector, care i-a comunicat că în curând se va apropia un echpaj de poliție. Ulterior, a observat cum a venit spre ea un echipaj de poliție, iar în spatele acestuia se afla o căruță cu doi cai în care se afla Ursu Mihail, Ciumaș Maria, Ciumaș Mihail și două canapele ce îi aparțineau soțului său. Apoi cei trei menționați mai sus au descărcat canapelele, iar în acel timp din cauză că Ursu Mihail se apropia de ea dispozitivul de monitorizare electronică continua să facă sunete. La data de 18.04.2025 în jurul orelor 22:00 ea s-a deplasat la verișorii lui Ursu Mihail să-și ieie fata. Ultima a menționat că și-a lăsat dispozitivul de monitorizare electronică la domiciliu pentm ca soțul să nu se poată apropia de el. Apropiindu-se de poarta lui Țărnă Oleg și Țărnă Iulia, l-a observat pe Ursu Mihail, care vizual se afla în stare de ebrietate. Când a văzut-o, a întrebat-o unde era dispozitivul său de monitorizare electronică, însă ultima a intrat în domiciliul lui Țărnă Oleg. Când a dorit să plece la domiciliul său împreună cu fiica sa, a observat cum de ea s-a apropiat un echipaj de poliție care i-a comunicat că Ursu Mihail a apelat serviciul 112 și a comunicat că ea l-a numit cu cuvinte necenzurate în stradă. La data de 10.05.2025 în jurul orelor 07:00 s-a deplasat la locul său de muncă, apoi de la lucru s-a deplasat înapoi acasă. Din cauză că avea o zi de naștere la o colegă de lucru, și-a dus fata la cumătra sa, Maftei Ludimila, iar ea s-a deplasat la domiciliul lui Mișliuc Aliona. Ulterior împreună s-au deplasat la ziua de naștere a colegii lor. Acolo a

stat până dimineață, apoi și-a sunat fiica să meargă acasă să dea de mâncare la păsări. Ulterior, a fost telefonată de fiica sa care i-a comunicat că fereastra ușii de la intrare în casa de locuit era spartă și că din portmoneu său lipseau bani. Ultima, cunoscând că avea acolo 2000 lei, s-a gândit că posibil seara soțul său a pătruns noaptea trecută în domiciliul său și a luat banii. Atunci a hotărât să nu apeleze serviciul 112. Seara, când s-a întors acasă, a fost telefonată de fiica sa, Ursu Mihaela, și i-a comunicat că pe stradă a întâlnit-o pe bunica ei, Ursu Galina care a luat-o la domiciliul ei să mănânce. Auzind acestea, ultima s-a deplasat la domiciliul soacrei sale, Ursu Galina, unde a observat că soțul său Ursu Mihail nu era. Când s-au deplasat spre domiciliul lor, fiica i-a comunicat că lipsea telefonul său mobil, în husa căruia ținea 3000 lei. Bănuind că soțul i-a luat, a telefonat serviciul 112. În jurul orelor 21:00 de ea s-au apropiat două echipaje de poliție, iar în timp ce stătea în casa de locuit cu doi polițiști, a observat cum soțul său a intrat pe ușa casei de locuit, iar când a văzut poliția, a ieșit afară. Acesta a recunoscut că a luat telefonul fiicei lor din cauză că nu avea bani pe contul telefonului său. Ulterior acesta a întors telefonul fiicei lor, iar cei 3000 de lei se aflau încă în husă. Ursu Tamara nu dorea să depună plângere pe faptul că soțul a luat telefonul fiicei în care se aflau cei 3000 lei, însă în acea seară soțul nu a recunoscut că la data de 10.05.2025 a pătruns în domiciliul său, a spart geamul ușii de acces a casei de locuit și a sustras din portmoneul său 2000 lei, din acest motiv a depus plângere pentu sustragerea celor 2000 lei MDL. A doua zi la data de 12.05.2025 în jurul orelor dimineții a vizitat-o un polițist, care i-a comunicat că soțul său recunoștea că la data de 10.05.2025 în jurul orelor 00:00 a revenit la domiciliul său și i-a sustras suma de 1500 lei. Apoi a fost condusă într-un birou unde se afla soțul său. Acesta a recunoscut și fără de ea cele menționate de polițist. Atunci ultima i-a comunicat polițistului că nu avea în portmoneu suma de 2000 lei ci 1500 lei din cauză că fiica i-a adus aminte că ea a luat 500 lei pentru a participa la un eveniment la club și trebuia să achite suma de 500 lei. În acel moment i-au fost returnați banii de Ursu Mihail și din acest motiv nu avea careva pretenții la adresa lui. Ursu Tamara a menționat că în seara de 11.05.2025 ora 21:47 înainte ca soțul să intre în casa de locuit a auzit sunete de la dispozitivul de monitorizare electronică (f.d.68);

- **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Ciumaș Mihail**, care a declarat că Ursu Mihail este cumnatul său. La data de 16.04.2025 în jurul orelor 17:00 soția i-a comunicat că a fost telefonată de fratele său, Ursu Mihail, și a rugat-o să se deplaseze în ***** la domiciliul lui Ursu Mihail și Ursu Tamara, să încarce două canepele și să le transporte la domiciliul soacrei, Ursu Galina. Astfel, împreună cu soția au urcat în căruța lor trasă de doi cai și s-au deplasat spre domiciliul lui Ursu Mihail. Acolo au observat că Ursu Mihail îi aștepta în stradă lângă domiciliul său și a lui Ursu Tamara. Ultimul a intrat cu căruța în ograda domiciliului, unde se aflau cele două canapele și împreună cu Ursu Mihail și Ciumaș Maria au încărcat în căruță cele două canapele. Ulterior, s-au deplasat toți trei la domiciliul soacrei Ursu Galina, însă ajungând aproape de domiciliul soacrei au fost stopați de un echipaj de poliție care i-a solicitat să ducă înapoi canapelele de unde le-a încărcat. Ultimul a făcut cum i s-a solicitat, iar când a ajuns a observat că acolo era și Ursu Tamara. Nu cunoștea că a fost emisă o ordonanță de protecție în favoarea lui Ursu Tamara față de Ursu Mihail și nici că Ursu Mihail nu avea dreptul să se apropie de Ursu Tamara sau de locuința acestea. În acea zi nu a observat ca Ursu Mihail să aibă instalată la picior brățara de monitorizare electronică (f.d.73);

- **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, Ciumaș Maria**, care a declarat că Ursu Mihail este fratele său. La data de 16.04.2025 în jurul orelor 17:00 a fost telefonată de fratele său, Ursu Mihail, și i-a solicitat să se deplaseze în ***** pentru a-l ajuta să încarce și să transporte două canapele la domiciliul mamei lor, Ursu Galina. Ultima i-a comunicat soțului, Ciumaș Mihail, ce a rugat-o Ursu Mihail și împreună cu căruța lor s-au deplasat spre domiciliul lui Ursu Mihail și Ursu Tamara. Ajungând acolo, au observat că Ursu Mihail îi aștepta lângă poarta domiciliului. Toți trei cu căruța au intrat în ograda domiciliului și au încărcat cele două canapele în căruță, apoi s-au deplasat spre domiciliul mamei sale, Ursu Galina. Insă ajungând aproape de domiciliul mamei sale au fost stopați de un echipaj de poliție, care i-a solicitat să ducă înapoi canapelele la domiciliul lui Ursu Tamara. Au făcut cum li s-a cerut și au tr[illegible]portat înapoi canapelele de unde le-au încăracat, apoi împreună cu soțul său, Ciuma[illegible]Mihail, s-au deplasat la domiciliul lor. Nu cunoștea că a fost emisă o ordonanță de p[illegible]cție față de fratele său, Ursu Mihail, și nici că Ursu Mihail nu avea dreptul să se apr[illegible] de domiciliul lui Ursu Tamara sau că fratele său locuia la moment la domiciliul mam[illegible]or Ursu Galina. În acea zi nu a observat ca Ursu Mihail să aibă instalată la picio[illegible]rățara de monitorizare electronică și nici nu a auzit careva sunete când Ursu Mihail e[illegible]aprope de Ursu Tamara (f.d.76);
- **datele de fapt constatate prin declarațiile martorului, [illegible]chi Gheorghe**, care a comunicat că la data de 11.05.2025 se afla în serviciu conform[illegible]aficului. În jurul orelor 21:00 a fost telefonat de Unitatea de Gardă a IP Nisporeni, [illegible]re i-au comunicat că a parvenit înștințarea telefonică precum că lui Ursu Tamara i-au[illegible]t sustrase din domiciliu suma de 2000 de lei și un telefon mobil în care se aflau 300[illegible]ei. Astfel, împreună cu grupa operativă s-a deplasat în *****. Acolo, aflându-se în i[illegible]riorul casei de locuit și discutând cu Ursu Tamara, a stabilit că îl bănuia pe soțul său, U[illegible] Mihail, că a pătruns în domiciliul său noaptea trecută, la data de 10.05.2025 când n[illegible]ea și nici fica sa, Ursu Mihaela, nu se aflau acasă și i-a sustras din portmoneu 2000 l[illegible]Totodată, i-a comunicat că pe parcursul zilei în timp ce fiica ei se afla la domiciliul soa[illegible], Ursu Galina, soțul i-a luat telefonul, în husa căruia se afla suma de 3000 lei. A întrebat-o dacă a vorbit cu soțul său despre acest lucru, iar ea i-a comunicat că în privin[illegible]soțului său la data de 09.04.2025 de către Judecătoria Ungheni a fost emisă ordonan[illegible]de protecție. Tot la data de 09.04.2025 soțului său i-au fost instalată brățară de monito[illegible]are electronică. În timp ce discuta cu Ursu Tamara în jurul orelor 21:47 a auzit su[illegible]e de la dispozitivul de monitorizare electronică, iar la puțin timp a observat cum pe [illegible] casei de locuit a intrat Ursu Mihail vizual în stare de ebrietate. Când acesta l-a văzu[illegible] ieșit afară. Ultimul s-a deplasat din urma lui și l-a escortat în stradă, acolo l-a într[illegible]at dacă seara trecută a pătruns în domiciliul soției sale și i-a sustras suma de 2000 l[illegible]Acesta i-a comunicat că nu. Ulterior [illegible]ei sale Ursu Mihaela în husa căruia se afla suma de 3000 lei. Acesta a recunoscut că da și că de aceea a venit la domiciliul soției sale să-i înapoieze telefonul fiicei sale. Apoi a scos din buzunar un telefon mobil în husa căruia se afla suma de 3000 lei. Ursu Tamara a refuzat să scrie plângere pe faptul că soțul i-a sustras telefonul fiicei în husa căruia se afla suma de 3000 lei, însă din cauză că Ursu Mihail nu recunoștea că a pătruns în domiciliul său și i-a sustras din portmoneu suma de 2000 lei a depus plângere (f.d.79);
- **datele de fapt constatate prin examinarea ordonanței de protecție emisă de către Judecătoria Ungheni la data de 09.04.2025** în favoarea victimelor violenței în familie,

Ursu Tamara, și minora Ursu Mihaela, pe un termen de 90 zile, prin care se aplică agresorului Ursu Mihail, următoarele măsuri: - obligarea de a sta departe de locuința victimei Ursu Tamara; - obligarea de a sta departe de locul aflării victimelor Ursu Tamara și a copilului minor Ursu Mihaela, excluzând ori contact vizual cu ei; - interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu cu victimele, Ursu Tamara și copilul minor, Ursu Mihaela; - interzicerea să se apropie de anumite locuri pe care le frecventează victimele, Ursu Tamara și copilul minor Ursu Mihaela, și anume gimnaziul „Tudor Țărnă" din ***** (f.d.55);

- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului verbal privind înmânarea ordonanței de protecție**, potrivit cărui i-a fost adus la cunoștință lui Ursu Mihail sub semnătură (f.d.60);
- **datele de fapt constatate prin examinarea informației elib[illegible]ă de DME nr.251 din data de 16.05.2025,** potrivit căreia s-a stabilit că la data[illegible]e 09.04.2025, în baza ordonanței de protecție emisă de Judecătoria Ungheni, din 09.0[illegible]025 pe un termen de 90 zile, Biroul de Probațiune Ungheni a aplicat echipamentul [illegible] monitorizare lui Ursu Mihail, cu aducerea la cunoștință a prevederilor ordonanței d[illegible]rotecție cât și semnarea actelor din Regulamentul privind monitorizarea electronică a[illegible]rsoanelor. Totodată, la data de 16.04.2025, platforma de monitorizare a înregistrat int[illegible]țiune a echipamentului instalat lui Ursu Mihail cu dispozitivul eliberat victimei, Ursu[illegible]mara. Nota informativă pe caz a fost expediată pe poșta guvernamentală a Inspector[illegible]ui de Poliție Nisporeni (f.d.64);
- **datele de fapt constatate prin examinarea informației elib[illegible]ă de DME nr.252 din data de 16.05.2025**, potrivit căreia s-a stabilit că la data[illegible]e 09.04.2025, în baza ordonanței de protecție emisă de Judecătoria Ungheni, sediul [illegible]ntral din 09.04.2025 pe un termen de 90 zile, Biroul de Probațiune Ungheni a[illegible]licat echipamentul de monitorizare lui Ursu Mihail, cu aducerea la cunoștință a p[illegible]ederilor ordonanței de protecție cât și semnarea actelor din Regulamentul privind m[illegible]itorizarea electronică a persoanelor. Totodată, la data de 11.05.2025, platforma de [illegible]nitorizare a înregistrat interacțiune a echipamentului instalat lui Ursu Mihail cu dis[illegible]itivul eliberat victimei, Ursu Tamara. Nota informativă pe caz a fost expediată p[illegible]oșta guvemamentală a Inspectoratului de Poliție Nisporeni (f.d.66).

<u>Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului</u>

13. În conformitate cu art.101 Cod de procedură penală*, instanţa de j[illegible]ecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii ş[illegible]ridicităţii ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce cert vinovăţia inculpatului în[illegible]ta imputată.*
14. Prin prisma tuturor probelor administrate și examinate în șed[illegible] de judecată, instanța menționează că [illegible]t și în cadrul cercetării judecătorești pri[illegible] imputate s-a confirmat în totalitate. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictualității.
15. Instanța de judecată consideră că, probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că faptele există, acestea constituie infracțiuni și au fost săvârșite de inculpat.
16. Instanţa reiterează că jurisprudenţa CEDO a statuat în cauza "Prince Hans Adam II de Liechtteinstein vs. Allemagne din 17.01.2001" că statele semnatare şi-au asumat obligaţii de

natură să asigure că drepturile garantate de Convenţie să fie concrete şi efective, nu teoretice şi iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare şi a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

17. Relativ la cele reținute, instanța notează că declarațiile inculpatului, precum și celelalte probe cercetate în ședința de judecată colaborează între ele, sunt concludente și demonstrează incontestabil că inculpatul, **Mihail URSU**, nu a executat intenționat măsurile din ordonanța de protecție a victimei violenței în familie stabilite de instanța de judecată.
18. Inculpatul, **Mihail URSU,** este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptelor avea împlinită vârsta de 16 ani, în acest fel fiind subiect al infracțiunilor imputate.
19. Cu referire la poziția inculpatului, **Mihail URSU**, instanța de judecată reține că ultimul a recunoscut vina integral.
20. Apreciind probele expuse din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării cauzei, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată consideră că vinovăția lui **Mihail URSU** a fost dovedită pe deplin, iar acțiunile lui corect au fost calificate de către acuzatorul de stat potrivit art.320^1, 320^1 și 320^1 Cod penal care se referă la *neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.*

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului</u>

21. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993, 14307/88." CEDO a statuat că " (…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. În acest sens, instanța reiterează şi prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie şi faptul că hotărârea pronunţată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franţei 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 şi Boldea contra României 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenţie obligă instanţele să-şi motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligaţii poate varia în funcţie de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în faţa instanţei, precum şi diferenţele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispoziţiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea CEDO a arătat că obligaţia instanţei de a motiva hotărârea pronunţată, este aceea de a demonstra părţilor că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanţei obligaţia de a examina efectiv mijloacele, argumentele şi ofertele de probă ale părţilor (cauza Perez împotriva Franţei și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).
22. Instanţa la individualizarea, stabilirea categoriei şi termenului pedepsei ţine cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal şi anume de gravitatea infracţiunilor săvârşite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului.
23. La fel, consemnăm că conform prevederilor art.61 alin.(1) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se*

aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor, iar potrivit alin.(2) al aceleiaşi dispoziţii legale, *pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşrii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate*.

24. Conform art.75 alin.(1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia*, iar potrivit alin.(2), *în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată*.
25. Urmează a fi notat că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.
26. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.
27. Astfel, urmează a fi relevat că la individualizarea pedepsei se va ţine cont de prevederile art.75 Cod penal, din dispoziţiile căruia se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată. De altfel, pedeapsa penală este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei, însă, constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

28. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârsite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.
29. Conform alin.(1) art.364¹ Cod procedură penală, *până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, iar potrivit alin.(7) art.364¹ Cod procedură penală, *în caz de soluţionare a cauzei prin aplicarea prevederilor alin.(1), dispoziţiile art.382–398 se aplică în mod corespunzător* (…)".
30. Conform prevederilor alin.(1) art.80¹ Cod penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea special a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*
31. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.320[1] Cod penal prevede ca sancțiune *muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani* și se consideră ca infracțiune mai puțin gravă.
32. Reieșind din prevederea precitată, limitele pedepselor prevăzute de art.320[1] Cod penal, pentru inculpat vor constitui: *neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 150 de ore sau cu închisoare de la 3 luni până la 3 ani*.
33. Astfel, instanța menționează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracţiunile săvârşite de către **Mihail URSU** sunt mai puțin grave. În acest punct de analiză, instanța ține să mai specifice că, raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunilor, atitudinea şi modul de manifestare a acestuia în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază faptele social periculoase, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracţiunilor sau pentru a repara paguba pricinuită şi comportarea sinceră în cursul procesului.
34. Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei este în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități de același gen, raportat la faptele comise, gradul de pericol al acestora, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.
35. Circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală a lui **Mihail URSU** conform art.76, 77 Cod penal, nu au fost stabilite.
36. Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76

alin.(1) lit.f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

37. La stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatului, instanţa va lua în consideraţie caracterul şi gradul pericolului social al infracţiunilor săvârşite, personalitatea inculpatului.
38. Astfel, examinând personalitatea inculpatului, s-a stabilit că **Mihail URSU** anterior a fost condamnat: - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 04.03.2025 în temeiul art.201^1 alin.(1) lit.a), 320^1, 320^1, 320^1, 320^1 Cod penal la o pedeapsă sub formă de 2 ani 6 luni închisoare, potrivit art.90 alin.(1) Cod penal pedeapsa se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani cu obligarea de a presta 100 ore MNFC; - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 11.06.2025 în temeiul art.320^1 Cod penal la o pedeapsă sub formă de 1 an închisoare, potrivit art.84 alin.(4) Cod penal s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de 3 ani închisoare.
39. Totodată, potrivit cazierului contravențional, **Mihail URSU** a comis peste 40 contravenții, inclusiv cele care incriminează neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă.
40. Astfel, instanța concluzionează că **Mihail URSU,** fiind tras de nenumărate ori la răspundere penală inclusiv pentru infracțiuni similare, nu a îndreptăţit încrederea ce i s-a acordat, nu a făcut concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării, continuând activitatea criminală.
41. De asemenea, instanța reține că inculpatul se caracterizează din punct de vedere negativ, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog.
42. În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunilor, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, consideră că corectarea şi reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare. De asemenea, instanța la stabilirea pedepsei va lua în considerație amploarea fenomenului de neexecutare intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie şi eforturile depuse de autorităţile statului în vederea contracarării acestuia. Instanţa manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare şi nu va mai comite noi infracţiuni.
43. Reieşind din cele expuse mai sus, din circumstanţele cazului, ţinând cont de scopul pedepsei penale, instanţa conchide că corectarea şi reeducarea inculpatului, **Mihail URSU,** se va realiza prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare. Instanța relevă că această pedeapsă este echitabilă, or ea va impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporțional cu gravitatea infracțiunilor săvârșite și este suficient pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului, întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
44. Prin urmare, instanța consideră inoportună aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece pedepsele care i-au fost aplicate anterior nu și-au produs efectul.
45. Aceste circumstanțe denotă starea de conflict în care se află inculpatul cu normele de coabitare unanim recunoscute într-o societate democratică, corespunzător instanța consideră că doar izolarea de societate va reprezenta un remediu echitabil corecției.
46. Astfel, reieşind din circumstanţele cazului, ţinând cont de scopul pedepsei penale, și anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, instanţa de judecată va stabili inculpatului pedeapsa cu închisoare, deoarece pedeapsa

fixată anterior nu şi-a atins scopul, fiind imposibilă corectarea şi reeducarea lui fără izolarea de societate.

47. În sensul enunțat, alegațiile apărătorului privind necesitatea stabilirii în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde se consideră inaplicabilă, or pedeapsa mai blândă nu va atinge scopul de corecție prevăzute de art.61 Codul penal, în condițiile în care pedeapsa anterioară nu a avut efect, acesta săvârșind noi infracțiuni, iar faptul respectiv indică prezența unei stări de conflict în care se află inculpatul în raport cu normele sociale, și implicit imposibilitatea corectării acestuia prin aplicarea unei alte pedepse, impunându-se o pedeapsă mai aspră din partea statului pentru a realiza scopurile prevăzute de art.61 Cod penal.
48. Prin urmare, ţinând cont de scopul legii penale, de persoana celui vinovat, instanţa de judecată consideră că corectarea inculpatului este posibilă doar cu privarea de libertate şi va aplica inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, ori corectarea şi reeducarea condamnatului constă în extirparea mobilurilor negative din conştiinţa lor, mobiluri care au determinat săvârşirea infracţiunii. Cu atât mai mult, scopul pedepsei penale nu este numai cel de corectare a făptuitorului, ci și acel de prevenire a continuării activității criminale care în cazul lui nu a fost realizat, el săvârșind noi infracțiuni.
49. Stabilind pedeapsa sub formă de închisoare, instanța de judecată va determina și tipul penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa. Astfel, pornind de la tipul infracțiunilor săvârșite, pedeapsa sub formă de închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, or potrivit art.72 alin.(3) Cod penal *în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracţiuni mai puţin grave şi grave, săvârşite cu intenţie.*
50. Raționamentul aplicării pedepsei cu închisoarea, are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunilor, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază faptele social periculoase încă de la momentul descoperirii lor precum și comportarea sinceră în cursul procesului.
51. În acest sens, reieşind din considerentele că inculpatul anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, instanţa de judecată consideră că pedeapsa sub formă de închisoare va avea drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea celui din urmă, cât şi a altor persoane. Or, la aplicarea legii penale se ţine cont atât de principiul individualizării răspunderii penale şi pedepsei penale – prevăzut la art.7 Cod denal, cât şi de scopul pedepsei penale stabilit cu precizie la art.61 Cod penal, dar şi de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 Cod penal, potrivit cărei legi *o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.*
52. Instanţa apreciază că, reieşind din caracterul şi gradul prejudiciabil al faptelor comise de inculpat, de personalitatea acestuia şi dorinţa de reabilitare socială grabnică, pedeapsa sub formă de închisoare va constitui un mijloc eficient şi suficient de corectare şi reeducare a inculpatului precum şi de prevenire a săvârşirii altor infracţiuni.
53. Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate. Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

54. În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Cod penal, *dacă o persoană este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţînd pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care nu au atins vîrsta de 18 ani şi a persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate – pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră.*
55. Potrivit prevederilor art.84 alin.(4) Cod penal*, conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.*
56. Respectiv în prezenta cauză pedeapsa se va stabili cu aplicarea dispoziţiilor art.84 alin.(4) Cod penal, astfel încât la pedeapsa definitivă aplicată adăugând parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Ungheni din 11 iunie 2025.

<u>Măsura preventivă</u>

57. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, *în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.*
58. Având în vedere schimbarea practicii judiciare ce ţine de aplicarea măsurii arestului preventiv în cazul pronunţării unei sentinţe nedefinitive şi neexecutorii de condamnare la închisoare, instanţa va aplica inculpatului până la devenirea definitivă a sentinței măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara.
59. Analizând materialele din dosar, argumentele pronunţate în şedinţă, elucidând şi constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de dispoziţiile art.80[1], 84 Cod penal, 364[1], 340, 384-385, 389, 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată

condamnă:

Mihail URSU se recunoaşte vinovat de comiterea infracţiunilor prevăzute de art.320[1], 320[1] și 320[1] Cod penal şi i se aplică o pedeapsă după cum urmează:

- în baza în baza art.320[1] Cod - pedeapsa sub formă de închisoare pentru un termen de 6 (șase) luni cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.320[1] Cod penal - pedeapsa sub formă de închisoare pentru un termen de 6 (șase) luni cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.320[1] Cod penal - pedeapsa sub formă de închisoare pentru un termen de 6 (șase) luni cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracţiuni prin cumul total al pedepselor aplicate, se aplică lui **Mihail URSU** pedeapsa sub formă de 1 (unu) ani 6 (șase) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite prin prezenta sentință și prin sentința Judecătoriei Ungheni nr.1-93/2025 din 11 iunie 2025, se stabilește inculpatului, **Mihail URSU**, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare a pedepsei sub formă de închisoare urmează a fi calculat din data reținerii pentru punerea în executare a sentinței definitive.

Se aplică în privința lui **Mihail URSU** măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara, până la devenirea definitivă a sentinței.

În termenul pedepsei se computează perioada aflării lui **Mihail URSU** în stare de reţinere la data de 18 februarie 2025, orele 00^{09}, până la data de 19 februarie 2025, 10^{40}.

Sentinţa cu drept de atac la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul
Anatolie RUSU